

Statsrevisionen atter og atter har anset over, at Doverslaget ved Opnuddingsarbeidet ikke slaar til. — Under Kontoen til Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder er der bemærket, at Ministeriet har brugt en Del af Bevillingen til derfor at anstafte og uddele blandt Husmandsbefolkningen en Afhandling af Stamhusbesidder Hofman Bang om Arbeidernes Kaar paa Landet. Uden Hensyn til, hvor fortræffelig denne Afhandling iøvrigt maatte være, maa Udvalget være enig om, at dette er en Anvendelse, som neppe kan siges at stemme med Bevillingens Formaal. — Seg kommer nu til en af de Poster, som jeg er nødt til at drøge lidt nærmere ved, fordi det der gjælder at klare et større Spørgsmaal; det er den grønlandste Handel. Det er en Post, som indeholder adskilligt Bæverigt med Hensyn til Kolonibestyrrelse og navnlig med Hensyn til, hvor vanskeligt det er tilfredsstillende at ordne Regnskabet for en saa fjernliggende Koloni som Grønland. I Anledning af Statsrevisionens gjentagne Bemærkninger om det Mangelfulde i Regnskabet, henvendte man sig med Forespørgsel til Ministeriet, som navnlig gik ud paa at spørge, om det ikke var muligt at føre Regnskabet ikke alene som Vareregnskab, men tillige som Penge-regnskab og derhos at tilveiebringe nærmere Dverensstemmelse mellem Doverslagene og Regnskabet for Grønland. I den Anledning har man faaet en meget udførlig og meget oplysende lang Skrivelse. De vigtigste Punkter i den skal jeg omtale. Der gjøres først Regnskab for den angivne Form for Koloniregnskabet, og hvorledes i det Hele taget Regnskabet føres i Grønland, dernæst omtales Muligheden af at tilveiebringe den nærmere Dverensstemmelse, man har omtalt i sin Forespørgsel, og i Forbindelse dermed gennemgaaes Hovedposterne for at vise, hvorledes Budgettet lægges. Seg skal der fremhæve den Særegenhed, som maatte ikke turde være Alle bekendt, at Indtagterne og Udgifterne i selve Grønland, der ere optagne i Regnskabet f. Ex. for Aaret 1874—75, ere faldne i Grønland allerede Aar 1873—74, saa at Grønland i den Henseende ligesom er et Aar tilbage i Tiden. Seg skal senere komme nærmere ind paa, hvilken Indflydelse dette har. Endvidere gjøres opmærksom paa, at den grønlandste Handels Budget maa i Genhold til de foregaaende Aars være gennemgaaende kalkulatorisk. Seg skal ikke røre ved enkelte andre Punkter, som man ikke har ubedt sig nærmere Oplysninger om, men som vistnok kunne være af Bærdi for senere Statsrevisioner, i alt Fald for senere Udvalg, saasom om Licitationsforretninger, om Bærdien af Bygninger, Fartøier, Kajakker, og om Størrelsen af Beholdningerne i Grønland. Efterat Udvalget havde modtaget denne Skrivelse og nærmere overveiet Indholdet, fandt man at burde tilspise Betænkningen sin Dvsattelse af Forsøbet, saaledes som det nu foreligger, og Udvalgets Flertal — jeg maa dog her indskyde den

Bemærkning, at i dette Punkt tror jeg, at Afvigelsen mellem Flertallet og Mindretallet er saa ubetydelig, at jeg her kunde være fristet til at sige: hele Udvalget — er enig i, at det var meget ønskeligt, om man kunde føre Regnskaberne i Grønland ikke alene som hidtil som Vareregnskaber men tillige som Pengeregnskaber, og man kan ikke tro, at Vanskelighederne ved at indføre denne Forandring kunne være uoverstigelige. Ministeren indrømmer ogsaa, at dette vilde være nyttigt, og Udvalget maa dertil sige, at det i alt Fald er den eneste Maade, hvorpaa det bliver muligt for Statsrevisionen virkelig at kontrollere dette, hvortil kommer, at det tillige maa være behageligt for Handelen, at Uoverensstemmelserne kunne oplyses. Det er allerede meddelt, at for Diebliffet er Regnskabet nærmest et Vareregnskab. Der sendes herfra Varer til Grønland med Handelens Skibe hvert Foraar, og det første af disse Skibe medfører tillige en saakaldt Generaltægt, hvorved Bærdien er anset for, hvad der nu skal gjælde ved Handelen, efter at Varerne ere komne derover. Varerne og Tægten ankomme imidlertid ikke samtidig til alle Kolonierne, thi Tægten sendes med Kajak, som ikke kan medføre Varer, saa snart det første Skib er ankommet, og Varerne komme først senere; men det vilde dog neppe være uoverkommeligt, at en Kolonibestyrer, saa snart han havde modtaget Tægten, da foretog en Optælling af sin Beholdning og gjorde den nødvendige Omætning af Bærdierne, derpaa foretog den Berigtigelse, der var nødvendig som Grundlag for det følgende Aars Salg, og dernæst, naar Varerne kom, ligeledes gjorde en saadan Tilførsel med Hensyn til Af- og Tilgangen. Det vilde derved være muligt at føre Vareregnskabet tillige som Pengeregnskab. Det skal iøvrigt indrømmes, at det Arbejde, som der vil finde Sted, vil falde paa en i det Hele travl Aarstid, men Beregningen er saa simpel og vil efter det nye Møntsystems Indførelse og især, hvis der skulde komme en Litalinddeling med Hensyn til Maal og Vægt, yderligere i høi Grad blive simplificeret. Heller ikke tror jeg, at det er saa fuldstændig Tilfældet, som det er fremhævet i Skrivelsen, at det er en ren Byttehandel, der finder Sted i Grønland; dette kan vistnok kun tilbørlig siges at være Tilfældet. Naar Grønlandderen kommer til Handelsbestyreren med forskellige Varer, Skind og Lignende og skal have hjem med sig andre Gjenstande, saa sker der ikke en ligefrem Byttehandel, men han faar først udbetalt i Penge Bærdien af det, han kommer med, og saa nævner han de forskellige Ting, han skal bruge. Paa samme Maade gaar det med Hensyn til, hvad Embedsmændene, hvad Administrationen bruger; der finder maatte nok en Afstrøining af Varer Sted, men stadig bruges Bærdien som Maalestof. Derfor tror, som sagt, Udvalget, i det Mindste dets Flertal, at det er et Punkt, som trænger til